

“Deze folklore mogen we zeker niet verloren laten gaan”

Wijk Katanga voor 84ste keer klaar voor kermis

Voorzitter Swa Stok (midden), penningmeester Eddy Moons en bestuurslid Ann Van der Hoeven blijven zich inzetten om van de Katanga-kermis een hoogvlieger te maken. Foto: Leo de Nijn
Mechelen

Zolang ze niet aan hun eigen spaarcenten moeten komen, blijven ze in de wijk Katanga in Mechelen met hun jaarlijkse kermis doorgaan. “We zijn de laatste der Mohikanen. We willen ook strijden tot de laatste snik”, zegt voorzitter Swa Stok.

Het wordt ieder jaar moeilijker om de eindjes aan elkaar te knopen, maar toch wordt er zaterdag en zondag kermis gevierd in de wijk Katanga. Voorzitter Swa Stok (65), penningmeester Eddy Moons (61) en bestuurslid Ann Van der Hoeven treffen de laatste voorbereidingen om de 84ste verjaardag van de Koninklijke Geburenkring Katanga voor te bereiden. Die vindt voor het eerst plaats in een tent tegenover het wijkhuis op de Liersesteenweg (achter apotheek De Voorzorg, Liersesteenweg 266a). Ze zijn nog met vijftien man om heel het kermisgebeuren in goede banen te leiden, want het wordt alsmaar moeilijker.

“Een geluk dat de stad de huur van de tent sponsort, of we konden onze kermis opdoeken. De tijden

zijn veranderd. Het kost allemaal stukken van mensen en er komen ontelbare regeltjes op ons af die het ons alleen maar moeilijker maken. We zwoegen en bedelen bij sponsors de biervaten bij elkaar om dit weekend te kunnen vieren, maar de kermis in onze wijk komt er. Dat kunnen ze nergens anders in 't stad nog zeggen”, knikt Swa Stok.

Katanga is een typische arbeiderswijk van na de Eerste Wereldoorlog. Deze stadswijk bevindt zich in de buurt van de Liersesteenweg, met straatnamen genoemd naar rivieren, zoals de Maas-, Samber-, Amblève- en Ourthestraat. De naam van de wijk verwijst naar de Congolese provincie, maar geen mens schijnt te weten waarom. Er heeft zelfs nooit een Congolees gewoond. Nog voor er woningen waren in de wijk, stonden er wel barakken zoals toen ook in de Congolese provincie Katanga te vinden waren. Mogelijk is dit de link met de wijknaam.

Zelfs het Verbond de Mechelse Geburenkringen – jarenlang de spreekbuis van alle geburenkringen in de stad – hield vorig jaar op te bestaan. Katanga houdt als enige het hoofd boven water. “Maar hoelang nog, dat weet niemand”, vertelt Eddy Moons.

“Het is al lang niet meer het grote wijkfeest van weleer, toen de kermis zich nog uitstreckte van de Liersesteenweg tot in de Eikestraat en van de Oude Liersebaan tot aan het Bergske. Een tijd toen er achttien cafés meededen. Nu zijn er geen cafés meer. Gelukkig hebben we zelf een buurthuis gebouwd en kunnen we op onze kaart- en bingoavonden nu zelf onze pinten tappen”, vertelt de penningmeester.

Op de promotie

Katanga kermis is stilaan nostalgie geworden. “De verbondenheid met de buurtbewoners is niet meer. De kermis onderging de voorbije jaren heel wat wijzigingen. Het aantal kermisdagen is van vijf teruggevallen naar twee. Alleen de volksspelen zijn gebleven, maar de ‘serieuze en plezante wandeling’, waarbij we met onze bolhoed door de wijk trokken, hebben we moeten stopzetten. Vorig jaar waren we nog met zeven man, onder wie het merendeel bestuursleden. We moeten mee met de tijdsverandering”, mijmert Stok.

“Toch wil ik met onze wijkburgemeester Leslie Droog (44) dit niet zomaar laten verloren gaan. We gaan de toer op en de mensen proberen wakker te schudden om deze folklore te behouden. Dit is typisch Katanga. De wijk is verjongd. We moeten samen deze kermis levendig houden”, vindt de jongste telg van het Katanga-bestuur Ann Van der Hoeven (36).